

האגודה לקידום תרבות
התיאטרון לילדים ולנוער
מיסודו של משרד החינוך והתרבות
רח' נחמני 17א' תל-אביב.
טל 294606, 291437.

גליצו יוצא לנדוד בדרכים או: מה קורה בארמונות מלכים התיאטרון לילדים ולנוער

מאחר וחשף את שחיתותם של השליטים בכפרו, יוצא לחפש מקום חדש בו האמת לא תחשב לפשע. כאן מתחיל המחזה, גליצו מגיע לממלכה שסמלה לב ומראה המקום מעורר תקוה בלבו, שכאן פני הדברים שונים. אולם במפגש עם חכם העיר שהוא גם שר הפנים מתברר לו שהנ"ל רמאי וגוזל את כספי העם. גליצו בתמימותו סבור שאם יגלה למלך כי שר הפנים מושחת, ימהר המלך ויעקור את נגע השחיתות מארצו. מהר מאוד מגלה גליצו, כי המלך ושריו קורצו מאותו חומר והשחיתות קימת בכל דרג, ונובעת מעצם מהות אותו שלטון.

גליצו מגלה כי השרים הנאמנים כביכול למלך מתכננים להרעילו, אולם למרות שגליצו קורע את המסוה מעל פניהם, המלך מעדיף את הצביעות והבטחון על גילוי האמת של גליצו. השרים מאשימים את גליצו בנסיון להרעיל את המלך והמלך בחמת זעם גוזר עליו עונש מוות. אולם, השרים, שפחדו של גליצו סר מהם, מנסים עתה לנצלו לטובתם ומציעים לו כל מחיר ובלבד שיוכלו לנצל את תכונתו הנדירה.

גליצו בורח בחופש, ומחליט לעזוב את הממלכה, למרות לעג השליטים הצוחקים לתמימותו. המחזה מסתיים בנימה אופטימית:
"אפשר להקים
אפשר לייסד
אני אנסה
אני לא מפחד
אברא מקום שכזה בעצמי!"
כלומר: במלחמת הרע והטוב אין מנצח מיידי אבל יש תקווה שהרע יכלה את עצמו והטוב ימצא את מקומו.

מאת: אפרים סידון
בימוי: ציפי פינס
תפאורה ותלבושות: מרים גורצקי
תנועה: שוקי וגנר
מוסיקה: דובי זלצר
עבודים: אורי קריב
נהל מוסיקלי: אורה זיטנר
אביזרים: יהודית גרינשפן
משתתפים: איציק גייר, איתן בן-דב, יוסף שמע, חסידה סטולרו

"אמר לה ינאי המלך לאשתו: אל תראי מן הפרושים ולא ממי שאינם פרושים אלא מן הצבועים שדומים לפרושים, שמעשיהם כמעשה זמרי ומבקשים שכר כפנחס"

(מסכת סוטה – כ"ב)
"גליצו יוצא לנדוד בדרכים" הוא ביסודו של דבר מחזה חברתי, מחזה הבא לעודד את חוש הבקורת בקרב הילדים, או כפי שאומר אחד השירים במחזה – "אל תקבלו דבר כפשוטו" ואפילו אם אומרי הדברים הם בעלי שררה, אמצעי תקשורת או כל מי שהצבור נוהג לקבל את דבריהם ללא כל עוררין. במילים אחרות – אותו נוד תמהוני הקורא מחשבות אנשים הוא בבחינת הילד הצועק "המלך הוא ערום" אלא שהפעם מצטרפים למלך גם שריו פקודיו וכל מערכת השלטון באותה מדינה דמיונית. הדברים כמובן מוגזמים ומוחרפים לצורך ההצגה, אולם העקרון המנחה במחזה הוא אותו עקרון שחכמינו נסחו במילים "כבדהו וחשדהו". כבדהו וחשדהו זה אמור לגבי כל אישיות בחיינו. תוכן המחזה:

אל ממלכה דמיונית רחוקה, מגיע יום אחד הלך נוד תמוה, בשם זיפולו, קניפולו פיקולו-שפיץ. הוא קורא מחשבות. הלך זה גורש ממקום מגוריו

